

Karel de Geus: ‘Munten verzamelen is niet hip, maar wel fascinerend!’

Karel de Geus van Karel de Geus Muntveilingen BV is – ondanks zijn leeftijd van pas 53 jaar – al veertig jaar actief in de muntenbranche. En hij is nog lang niet van plan te stoppen. Een portret.

Tekst: Lieke van Zuilekom | Publicatie: Eindhoven Business

Iedereen heeft wel een aantal munten in een la, op zolder of in de kluis liggen, in de hoop dat ze ooit veel waard worden. Herdenkingsmunten, een paar oude guldens, misschien zelfs een zilveren tientje... “Die munten kun je allemaal wel uit je kluis halen”, vertelt Karel de Geus. “Want hoewel we met de komst van de euro onze guldens moesten inleveren, hebben we ook veel achtergehouden. De laatste guldenmunten, met name die van Juliana en Beatrix, zijn daardoor alles behalve zeldzaam. En de berg herdenkingsmunten die nog in omloop is, daar word je bang van.”

Munten van waarde zijn volgens Karel een stuk ouder. “Maar de waarde van een munt wordt niet alleen bepaald door de oudheid. De kwaliteit en de schaarste zijn minstens zo belangrijk”, vertelt hij. “Zelf ben ik groot liefhebber van de munten die aan het begin van ons koninkrijk werden geslagen, zo’n tweehonderd jaar geleden. De zilveren en gouden munten met koning Willem I, II en III zijn echt prachtig, in hun volle omvang. Aan de rijksdaalders van toen kun je ook echt nog de waarde van tweeënhalve gulden aflezen, wat in die tijd een enorm bedrag was. De rijksdaalders van toen, zijn de briefjes van tweehonderd euro van nu.”

Karel de Geus is al van kinds af aan gefascineerd door munten. Op zijn twaalfde begint hij met verzamelen. “Puur uit hobby”, vertelt hij. “Ik kreeg zo’n vijf of zes gulden per week aan zakgeld, schat ik, dus ik kon me geen aansprekende munten veroorloven.” Toch begint Karel spelenderwijs munten te ruilen én te verkopen. “Met de winst die ik maakte, heb ik mijn verzameling steeds verder uitgebreid. Toen ik 21 was, had ik zoveel muntjes dat mijn vader me adviseerde een winkeltje te beginnen. En dat heb ik gedaan. In 1980 ben ik als zelfstandig ondernemer aan de slag gegaan, in wat toen nog het kleinste winkeltje van Eindhoven was.”

In totaal werkt Karel ruim 25 jaar in het winkeltje, vlak voor de verkeerslichten op de Stratumsedijk, waarna hij met zijn bedrijf naar Veldhoven verhuist. “Omdat ik gestopt ben met de winkel, was een vestiging in het centrum niet meer nodig. Het pand waarin ik zat was redelijk gedateerd en de parkeervoorzieningen waren schaars, vandaar dat ik ben verhuisd. Ik kan me voorstellen dat sommige mensen zich afvroegen waar ik ben gebleven. Nou, ik ben er nog steeds!”

Onder de hamer

Sinds 1995 is Karel de Geus bijna fulltime actief als veilinghouder. “Tweemaal per jaar wordt een veiling georganiseerd, waar klanten uit meer dan dertig landen naartoe komen.” Gekscherend: “ASML is dus niet de enige multinational in Veldhoven!” Doordat handelaren en verzamelaars sinds een jaar ook via een online verbinding op afstand kunnen deelnemen aan de veilingen, hoopt Karel de muntenbranche aantrekkelijk te maken voor een grotere doelgroep. “Munten verzamelen is niet hip. Tachtig procent van de verzamelaars is ouder dan zestig jaar. Maar dit zijn niet de mensen die online bieden. Dat is meer besteed aan de jongere garde.”

“Ik zit al bijna mijn hele leven in de muntenwereld. En het blijft fascineren” gaat hij verder. “Met alle munten die je in handen krijgt, is ooit betaald. Elke munt heeft zijn eigen verhaal. Aan het materiaal kun je bijvoorbeeld zien hoe op dat moment de welvaart was in een bepaald land. In de oorlog bijvoorbeeld was er veel armoede. In die tijd had je alleen maar zinken munten. Terwijl de tijd daarvoor zich kenmerkte door veel zilver en zelfs goud.” Op dit moment echter maken we een nieuwe ontwikkeling mee, waar Karel minder blij mee is. “Driekwart van de bevolking betaalt nu met een stukje plastic. Dat zal wel bij de tijd horen, maar hierdoor verliezen we het contact met het begrip geld. Met munten en bankbiljetten.”

Terug van weggeweest

“De koper van vandaag is de inbrenger van morgen”, aldus Karel. “De kans is groot dat wij de munten, penningen en bankbiljetten die wij vandaag verkopen, over tien, twintig of misschien wel dertig jaar terugzien. Inmiddels sta ik aan de vooravond van veiling 35. En meer dan eens heb ik stukken mogen verkopen die ik eind jaren negentig, begin tweeduizend ook al heb geveild. Dat is ontzettend leuk. De munten verdwijnen niet, ze blijven vaak voor langere tijd onder de mensen. Maar er komt altijd weer een moment dat ze van eigenaar wisselen.”

“In iedere veiling zitten wel bijzondere stukken”, vertelt Karel. “Mijn bedrijf is zo goed als mijn laatste veiling. Mensen komen niet omdat ik een aardige vent ben of omdat ik al veertig jaar in het vak zit. Ze komen op de inhoud van de catalogus. Daar word je keer op keer op beoordeeld.” Enerzijds vindt hij het jammer dat de prachtstukken steeds weer de deur uitgaan, anderzijds noemt hij het een uitdaging om ieder halfjaar weer nieuw topmateriaal te verzamelen. “Wat wel grappig is, is dat de komende veiling Beatrix centraal staat”, lacht Karel. “Haar munten zijn helemaal niet oud, maar Beatrix is op dit moment erg actueel. Half december kwam hier iemand met een hele grote verzameling zilveren munten en penningen van Beatrix, daterend van de afgelopen veertig jaar. Hij zei dat hij wilde stoppen. En nog geen maand later gaf ook Beatrix aan er mee op te houden. Op 22 april hebben wij de verzameling in onze veiling. Vele verzamelaars kunnen dan hun Beatrixcollectie compleet maken.”